

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/42/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201953
Dátum vydania rozhodnutia:	11.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1010201953.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: J., bytom C., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 223- 4199/2009 zo dňa 24.08.2010, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/325/2010-50 zo dňa 03.04.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/325/2010-50 zo dňa 03.04.2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobkyni bolo rozhodnutie žalovanej doručené dňa 08.10.2009, žalobu však podala až dňa 02.11.2010, teda oneskorene. Ide o lehotu ktorej zmeškanie nemožno odpustiť. Zanikol jej tak nárok na podanie žaloby.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie. Uviedla, že žalovaná ju nepoučila o možnosti preskúmania rozhodnutia súdom. Žiadala preto zrušiť rozhodnutie krajského súdu a zrušiť rozhodnutie žalovanej a vrátiť jej vec na ďalšie konanie.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že voči žalobkyni nemá poučovací povinnosť a v súlade s § 250b ods. 1 OSP nie je možné zameškanie lehoty odpustiť. Preto navrhovala uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala

neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250 b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Zo spisu krajského súdu je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie žalovanej bolo žalobkyni doručené dňa 08.10.2009, o čom svedčí jej podpis na doručeníke vrátenej správnomu orgánu. Žalobu, doručenú krajskému súdu dňa 02.11.2009, podala žalobkyňa na poštovú prepravu dňa 28.10.2010, teda zjavne oneskorene, vzhľadom na to, že lehota na podanie žaloby uplynula dňa 08.12.2009.

Ako vyplýva z § 250b ods. 1 OSP, márne uplynutie lehoty na podanie žaloby je neodpustiteľné. Krajský súd v Bratislave sa nemohol zaoberať tým, či námietky žalobkyne v žalobe sú alebo nie sú dôvodné a rozhodol správne, keď konanie o žalobe zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala a žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.